Pääle linna käes 1. maist 1920 rendil olnud maade anti linna valdamisele veel Tähtvere mõisa maast „Tähtvere park" ja tükk heinamaad, kuhu linnavolikogu otsusel 29. okt. 1923 asutatakse rahvapark, ja Raadi mõisa maast krundid nr. 37 ja 38, ja osa linnale planeeritud maad.

Ühes maadega tulid linnaomavalitsuse valdamisele ka endised mõisahooned.

Linna administratiivpiirkonnas olevast maa-alast anti linnavolikogu 24. nov. 1930. a. otsusega

Põllutööministeeriumile:

Tähtvere maast	89,036 ha

Kaitseministeeriumile:

Raadi maast	45,520 „
Ropka „	172,773 „
Kokku	218,293 „

Raudteevalitsusele:

Tähtvere maast	17,611 „
Ropka „	0,178 „
Piiskopi „	8,401 „
Kokku	26,190 „
Üldse	333,519 „

Linnade ja alevite maaga varustamise seaduse alusel omavalitsusele antud maade ja päraldiste tarvitamisest ja võõrandamisest aasta jooksul saadud summadest määratakse:

1) 25% linna kulude katteks eelarve korras,
2) 35% linna korteriolude parandamiseks ja
3) 40% asunduskapitali arvele tasuks antud maade eest.

Üleantud maade tarvis on vastav omavalitsus kohustatud omal kulul valmistama planeerimiskava Siseministeeriumi poolt määratud tähtajaks. Selle seaduse alusel omavalitsuse nimele kinnistatud maadest eraldab Siseministeerium linnavolikogu ettepanekul maa-alad, mis vajalised omavalitsuse asutisile või üldtarvitamiseks, kui ka tähtajaliselt või põliselt tarvitada või omanduseks andmiseks üldkasulikele seltskondlikele organisatsioonele.

Ülejäänud maa antakse kinnitatud planeerimiskavas ettenähtud järjekorras omanduseks või põliseks tarvitamiseks ehituskruntidena või kaubanduslike ja tööndusliке ettevõtete avamiseks.

Kuni maade omanduseks või ehituskruntidena põliseks tarvitamiseks andmiseni määrab nende kasustamisviisi ja tingimused linnavolikogu ja kinnitab Siseministeerium.

Linna käes rendil olnud maid on kasustatud järgmisel viisil:

Tamme-, Ropka- ja Piiskopimõisate maad olid linnale rendile antud Põllutööministeeriumi poolt õigusega, neid maid planeerida ja nende pääle igasuguseid ehitusi oma korraldusel või teiste asutiste või isikute

Tartu I, lk. 153